

maa den i øvrigt medføre, at Forsikringssummen i de nævnte Tilfælde skal indbetales til Skifteretterne, jfr. Ordene „skal Forsikringssummen behandles som tilhørende Dødsboet“, og derfor først kan faas ud af Boet, naar Retten mener, at Forholdene er tilstrækkelig afklarede. En nuværende Praksis saa fuldstændig revolutionerende Ændring har man dog vel neppe tænkt sig at ville indføre, men Ordene lyder som nævnt. Bortset herfra mangler der Bestemmelse om, inden hvilket Tidspunkt Boet skal have rejst Krav paa Indbetaling af Andel i Forsikringssummen. Dette Krav er vel tænkt rejst mod Forsikringsselskabet, der derfor ikke kan foretage nogen Udbetaling, forinden det er givet, at Kravet ikke vil blive rejst.

Livsforsikring egner sig ikke til at rubriceres under de almindelige Regler om Livsgaver, Døds-gaver og testamentariske Bestemmelser, men er et særpræget Institut, der har udviklet og gennem det sidste Halvthundrede Aar praktiseret sine særlige Regler, der da ogsaa paa alle andre Punkter er blevet godkendt af det foreliggende Lovforslag. Man maa derfor bestemt anmode om, at det af Regeringen foreslaaede nye 2det Stykke udgaar.

Societetet skal i øvrigt bemærke, at man i den ovennævnte Skrivelse af 9. Februar 1926 til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart udtalte, at man maatte anse en Lovgivning om Forsikringsaftaler for upaakrævet, hvilket man nærmere motiverede. Denne Udtalelse tillader man sig herved at gentage.

I Ærbødighed

P. K. V.

(sign.) Eigil Bramsen.

M. Steenholt.